

[Gustav Pedersen.]

Stand til at unddrage sig, og dette kan for saa vidt ogsaa siges at være rigtigt; naar man ikke har Raad til at drikke Spiritus, kan man lade være, og lykkeligvis har Hovedparten af den danske Befolkning det paa den Maade, at den ikke ligefrem er indfanget af Trangen til at drikke Spiritus. Paa den anden Side maa man ikke se bort fra, at man her i Landet ikke har villet gaa til at forbyde Forbrug af Spiritus; man har efterhaanden gjort Spiritus saa dyr, at den for den almindelige Befolkning, for de mindre og de jævne Indtægter, er en Vare, som man ikke kan betale, som man ikke kan tillade sig at forbruge til daglig, men man har dermed i Virkeligheden anerkendt, at ogsaa de noget mindre bemidlede bør have Adgang til ved visse festlige Lejligheder at benytte denne Stimulans, ved Hjælp af den kaste en vis Festivitas over særlige Begivenheder ved et Spiritusforbrug inden for en vis Grænse.

Her melder sig nu Spørgsmaalet: Er det rimeligt og naturligt ogsaa i disse Tilfælde i Virkeligheden at afskære de mindre Indtægter fra et saadant Forbrug? Det er nu engang saadan, at visse Sædvaner skaffer sig Hævd, og det er ikke altid, at de, der skal arrangere en eller anden Festlighed, suverænt kan bestemme, hvordan de vil arrangere den; visse Skikke og visse Sædvaner er gaaet ind i Befolkningen, og man maa derfor ogsaa regne med, at den Del af Befolkningen, der i og for sig ikke har Raad til at ofre meget paa særlig højtidelige og festlige Begivenheder, vil føle de ekstra Udgifter, der her kommer, som en ekstra Byrde, idet denne Udgift jo næsten altid melder sig i Situationer, hvor man paa Forhaand har en Del ekstra Udgifter. Jeg tror, der er Grund til at understrege dette, fordi det i nogen Grad staar fast, at det ikke altid er den paagældende selv, der afgør, i hvor vid en Udstrækning han vil eller kan unddrage sig dette Forbrug. Med den Afgiftsforhøjelse, der her er Tale om, kommer man nemlig op paa Priser, som vil betyde en overordentlig stor Byrde i de forskellige Situationer, hvor der kan være Tale om at købe det Kvantum Spiritus, der normalt maa regnes for rimeligt.

Hvad angaar Omsætningsafgiften paa Restauranter, forstaar jeg for saa vidt godt, at den højterede Finansminister netop i denne Tid har tænkt paa Omsætningsafgiften paa stærke Drikke; der er jo en Del Restauratører og Hotelejere, som næsten demonstrativt har gjort opmærksom paa, at

der her ligger en Del Penge, som det er let at inddrage, et Forbrug, der sandsynligvis vil kunne holde til den større Afgift. Men ogsaa her maa man gøre sig klart, at der jo ogsaa forekommer smaa Forbrug, og det er heller ikke altid saadan, at man helt selv bestemmer, hvilke Udgifter man kommer ud for. Der er jo adskillige Mennesker, som er nødt til at indtage en Del af deres Maaltider paa Restauranter. Det gælder for en Række Arbejdere, som i hvert Fald er nødt til en Gang om Dagen at indtage et Maaltid uden for deres Hjem. Det samme gælder for Agenter, for Handelsreisende og for adskillige andre. De kan selvfølgelig indtage det Standpunkt, at de ikke under nogen Form vil købe stærke Drikke, naar de skal spise deres Mad paa Restauranter, men det er heller ikke her altid saadan, at de fuldkommen suverænt kan afgøre, hvad de vil have. Jeg kan nævne, at der er en meget stor Del af de københavnske Arbejdere, som er nødt til at spise deres medbragte Mad paa Restauranter, hvor det næsten altid betragtes som en Forudsætning, at de køber Øl til deres Mad, og da Restauranterne ikke opkræver Omsætningsafgiften alene af den egentlige Spiritus, men af alle alkoholholdige Drikke, vil det sige, at der i hvert Fald er en ikke ringe Gruppe, som bliver nødt til under en eller anden Form at deltage i Betalingen af den Skat, der er Tale om her.

Eller jeg kan nævne et andet Forhold. Selv om man har Lyst til at drikke en lys Pilsner eller en Hvidtøl til sin Mad, er det ikke altid, man kan faa det. Jeg gad se, om den højterede Finansminister vilde være i Stand at skaffe sig en lys Pilsner paa Storebæltssærgen, naar der er travlt. Jeg har i hvert Fald ikke indtil dette Øjeblik kunnet skaffe mig det. Og der er adskillige andre Steder, hvor man er nødt til, hvis man vil have noget at drikke, at tage, hvad man kan faa.

Disse Forhold synes maaske ved en overfladisk Betragtning ikke at betyde saa meget, men det er trods alt et Spørgsmaal, der rammer langt flere Enkeltpersoner, end man til daglig er tilbøjelig til at regne med, og derfor vil jeg have Lov at understrege, at det ganske vist tilsyneladende er saadan, at der her er Tale om et Forbrug, man uden Vanskelighed skulde kunne unddrage sig, men hvis man gaar det nærmere efter, vil det vise sig, at der er en stor Del af Befolkningen, som, uden at de hverken er umaadede eller paa anden Maade lever et overdaadigt Levned, alligevel bliver nødt